

De Kooning in Fouten maken!

Fouten maken kan weer en mag weer, las ik van de week. Gewoon drie failliet gaan zoals in de USA, daar leer je pas van! Toch merk ik dat het daar zit in het leven, dat je met je eigen fouten om kan gaan. Organisaties in Nederland willen zo achteloos alles vlekkeloos en moeiteloos. Veranderingen van een leien dakje, dat we dat gezamenlijk in harmonie kunnen doen....veranderen zonder groeistuipen! Brrr. Nou mooi niet dat het zo vanzelfsprekend gaat; alsof de kruimels van de vloer vanzelf in de stofzuiger gaan? Mijn motto is harmonie zolang het kan, confrontatie als het moet en niet anders kan. Het is een kunst om te constateren dat nu de stofzuiger pakken nodig is dus! Vallen en opstaan: én theorie x (controle) én theorie y (vrij laten) van Douglas McGregor (1960). Wanneer leer je nou echt? Als je iets heel graag wilt....of als het pijn doet als het mis gaat....of dat je kosten / baten leert afwegen.... of dat je eigenbelang versus organisatiebelang onder ogen ziet...of dat je weet te relativieren...dat er begripvolle, ervaren mensen in de buurt zijn en frustratie snappen... *"Learning is experience"*, zegt Einstein, *"anything else is information"*. Of op zijn Cruyferiaans: *"je gaat het pas zien als je het door hebt."* Ineens sta je weer in contact met de buitenwereld, gaan zaken vanzelf, komen mensen op je af, zonder dat je het moet regelen of organiseren, of erachter moet gaan. Jij in een flow en de omgeving zegt "go". Edoch dat zijn luxe-momenten, die het leven aangenaam maken. Haal zeker inspiratie uit fouten, daarvoor heb ik ook een wenkend perspectief nodig. Daartoe lees ik 4 biografieën per jaar met mijn fantastisch constructief-kritische leesclubje. Heerlijke boeken, die de 'ups & downs' in een mensenleven relativieren. Dan zie je ook dat bepaalde starre denkbeelden ontwikkeling onmogelijk maken. Dat mensen hun hele leven lang aan het ploeteren met hetzelfde blijven! Zonde van de tijd, laat los die belemmerende gedachten. Zo hebben we van de zomer Willem de Kooning gelezen, wat een ontwikkeling als vakman! Maar dan als mens niet weten los te komen van zijn jeugd, agressieve moeder, een behoorlijk alcoholprobleem ontwikkelde. Daarbij laat ik de relatie met de vrouwen in zijn omgeving in het midden, hij rommelde behoorlijk aan, terwijl hij ook loyaal aan bepaalde muzes bleef. Aan het einde dan de Alzheimer, eenzaam gestorven. Eigenlijk vind ik echt dat we in Noord én in Rotterdam verkeerd omgaan met de Kooning! Hij heeft al een Academie, maar hij verdient een zinderend eigen museum in zijn geboortegebied Noord, waarin zijn werk met al dat zachte licht-absorberende kleuren tot zijn recht komt. Waarom niet? Hij is een top-Rotterdammer! 20e Eeuwse topkunstenaar. Zo'n exclusief museum zou t goed doen! Met een rijk informatie- en documentatiecentrum waarin zijn leven wordt onderzocht. Met wissel tentoonstellingen over het abstract expressionisme, een lekkere Pollock over laten komen uit de Peggy Guggenheim villa in Venetië, meer aandacht voor Gorky en tijdgenoten, of hoe hij ondanks zijn dementie mooi bleef schilderen door zijn operationele werkgeheugen. Of de Kooning in foto's, een aantrekkelijk mens om naar te kijken, met al die wanhopige vrouwen die grip om hem trachten te krijgen? Heb ik het fout als ik denk dat daar markt voor is? Dat er loop zou komen naar Noord? Dan wel een prachtig museum, architectuur die zijn werk tot zijn recht laat komen? Dat we daar wat Rotterdamse mecenasen en rijke families op deze De Kooning business case plakken? Hij zelf zou het snappen: *"een kunstenaar wordt door anderen gedwongen vanuit zijn eigen vrije wil te schilderen. Als je ervan uitgaat dat het niet mogelijk is om iets te doen, dan moet je dat bewijzen, door het te doen"*. Raar maar waar, ik krijg van die lichtvoetige gedachten in mijn hoofd bij zo'n mooi museum, zie het licht door de ramen van de nieuwste architectonische touristentrekker in Rotterdam. Mooie parkeergarage is, fantastisch terras, heerlijke catering, allemaal exotische bezoekers, je ogen uitkijken, gewoon in Noord. Geen foute gedachte, gaat niet vanzelf. Wie wordt er blij van zo'n museum?